

కథావేదిక

మంచి కథల్ని మళ్ళీ మళ్ళీ చదువుకోవడం కోసం కథలన్నింటినీ ఒకే గుత్తిగా అందిస్తున్నాం.

“నాన్నమ్మ ఎప్పుడూ నన్ను ఎందుకు కోప్పడుతుంది డాడీ!” అన్నాడు ఆశోక్ ప్రోగ్రెస్ రిపోర్ట్ చూసి మెచ్చుకున్న తండ్రితో.

“ఊరికే ఎందుకు కోప్పడుతుంది! నువ్వేదో పాడుపని చేసివుంటావ్! అవునా?” అన్నాడు నరేంద్ర చిరునవ్వుతో.

“లేదు డాడీ! నేనే పాడుపని చేయలేదు! నిజం! గాడ్ ప్రామిస్, కావాలంటే మమ్మీని అడుగు” అన్నాడు.

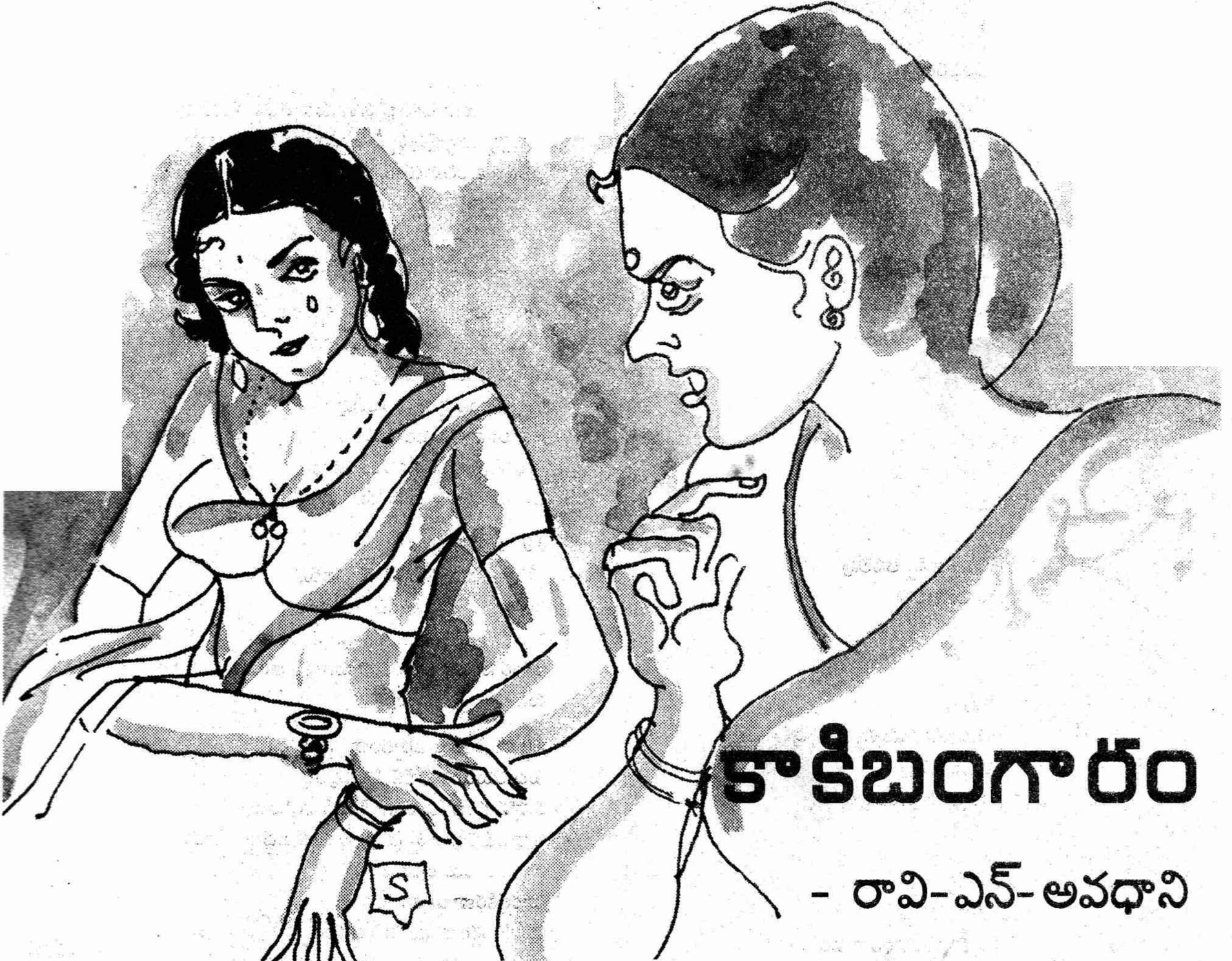
“ఆశోక్! నోకంప్లెంట్స్ అని చెప్పేనా! తమ్ముడు సోనీ చూడు! బుద్ధిగా చెప్పిన మాట వింటాడు. హార్నిక్ కలిపి డైనింగ్ టేబిల్ మీద పెట్టేసు వెళ్లితాగు!” అంది ప్రశాంతి భర్తకు కాఫీకప్పు అందిస్తూ.

నరేంద్ర భార్యవైపు ప్రశ్నార్థకంగా చూసేడు. అయితే ఆమె భర్తచూపు గమనించనట్లే మిన్నటి కుంది.

“ఆశోక్, నీ ప్రోగ్రెస్ రిపోర్ట్ మమ్మీకి చూపించేవా?” అన్నాడు.

“నాదీ తమ్ముడిదీ కూడ చూసింది మమ్మీ” అన్నాడు ఉత్సాహంగా.

“అదేంటోయ్! పుత్రరత్నాలు మనకార్యం సాధించుకొస్తే సంతోషించక ముఖం అలా పెట్టేవ్!” అన్నాడు నరేంద్ర భార్యను కవ్వీస్తూ.

కాకిబంగారం

- రావి-ఎన్-అవధాని

కొత్తగాజులు

“ఏంటి కొత్తగాజులు తీసేసి పాత గాజులీసుకున్నావ్” అడిగాడు భర్త.

“అప్పులోళ్లాచ్చి పది నిమిషాల్లో మీతల తీసుకోతామని శుభం చేసి వెళ్లారండీ. అదే జరిగితే కొత్తగాజులెందుకు పగులగొట్టాలని!” చెప్పింది భార్యమణి.

- యస్. యమ్. డి. షరీఫ్ (వేంపల్లె)

పరువు

కన్నారావు హోటలుకెళ్ళి సుబ్బరంగా భోంచేసిన తర్వాత జేబులో చూసుకున్నాడు. తన దగ్గర డబ్బుల్లేవని గ్రహించాడు. సర్వరు బిల్లు తీసుకొచ్చి అతని ముందు పెట్టాడు.

“సారీ! డబ్బులున్నాయనుకున్నాను. ఇంటికెళ్లి తెచ్చిస్తాను” అన్నాడు ఇబ్బందిగా.

“ఏం ఫర్వాలేదు సార్. మీపేరు, చిరునామా చెప్పండి. అది గోడమీద రాస్తాం. మీరు డబ్బులు తీసుకొచ్చి మాకు ఇచ్చాక అది చెరిపేస్తాం” చెప్పాడు సర్వర్.

“ఛ ఛ.. అది అందరూ మాస్తారు. అట్లా అయితే నాపరువు పోదా?” కాస్త కోపంగా అన్నాడు.

“అబ్బే, మీపేరు కనబడకుండా దానిమీద మీ చొక్కాకప్పుతాం కదా!”

- చందూవంశీ (స్రాద్దుటూరు)

ఖర్చు

“అయ్యా, నాకు సెలవు, నేను ఇక మీ ఇంట్లో నాకరీ చెయ్యలేను” చెప్పాడు వంటవాడు.

“ఏం, మా ఆవిడ ఏమైనా అన్నదా?” యజమాని అడిగాడు.

“అయ్యా, నేను పనికి వచ్చానుకాని, అమ్మగారు మిమ్మల్ని సాధించినట్టు నన్ను సాధిస్తే పడ్డానికి నాకేం ఖర్చుకాలిందండీ!”

- ఎం. ప్రేమ్కుమార్ (కరెల్లి)

సోనీ హార్లిక్స్ గ్లాసు తెచ్చి అన్నకిచ్చేడు. “గుడ్బాయ్!” అని చిన్నకొడుకుని దగ్గరకు తీసుకున్నాడు.

“అశోక్, సోనీ, మీరిద్దరూ డ్రస్సు మార్చుకుని కాస్తేపు బయటకు వెళ్లి ఆడుకోండి!” అని కాళీ కప్పు, గ్లాసు తీసుకుని కిచెన్వేపు వెళ్లింది ప్రశాంతి.

భార్య వెళ్లినవేపు చూసి నిట్టూర్పు విడిచేడు నరేంద్ర.

‘అమెకున్న శాంతం, సహనం, ఓర్పు, నేర్పు మరే స్త్రీకీ వుండవేమో!’ అనుకున్నాడు.

ప్రశాంతి స్టేట్ బేంక్ లో ఆఫీసర్ గా జాబ్ చేస్తోంది, నరేంద్ర యూనియన్ బేంక్ లో ఆఫీసర్.

ఉదయాన్నే టోఫెన్, వంటా చేసి పది గంటలకు భర్త పిల్లలతో కలిసి భోజనం చేసి, టోఫెన్ బాక్సులు ఇచ్చి పిల్లల్ని స్కూల్ కి పంపి భర్తతో కలిసి బేంక్ కి వెళ్తుంది ప్రశాంతి. రెండు బేంక్ లూ ఒకే స్ట్రీట్ లో వున్నందున ఇద్దరూ స్కూటర్ మీద వెళతారు. ఆమె అత్తగారు 12 గంటలకు భోజనం చేస్తారు. ఆవిడకు లంచ్ డైనింగ్ టేబిల్ మీద వుంచుతుంది. సాయంత్రం ఐదు గంటలకు ఇంటికిస్తుంది. పిల్లలిద్దరూ 4 గంటలకే స్కూల్ నుంచి వచ్చేస్తారు. ఇంటికి రాగానే ముందు హార్లిక్స్ కలిపి పిల్లలిద్దరికీ ఇచ్చి తరువాత కాఫీ కలిపి అత్తగారికిచ్చి తనూ భర్తా తీసుకుంటారు. తరువాత రాత్రికి వంట ప్రయత్నం చేస్తుంది.

అశోక్ వయస్సు 6 సంవత్సరాలు. 3వ క్లాస్ చదువుతున్నాడు. సోనీ వయస్సు నాలుగు సంవత్సరాలు ఒకటవ తరగతి చదువుతున్నాడు. ఇద్దరూ తెలివైనవాళ్ళే. చురుకైన పిల్లలే! అయితే అశోక్ కాస్త అమాయకుడు. సోనీ గడుసువాడు.

ప్రశాంతి వంటవగానే పిల్లలిద్దర్నీ కూర్చుండ బెట్టి స్కూల్ హోంవర్క్ చేయించి చదివిస్తుంది. భర్తకబ్ నుండి వచ్చిన వెంటనే అందరూ కలిసి డిన్నర్ చేస్తారు.

ఏడాది క్రితంవరకూ ప్రశాంతి అత్తగారు పాఠ్యతమ్మగారు కోడలికి వంటపని యింటిపనిలో ఎంతో సాయం చేసేవారు. మనవలు స్కూల్ నుంచి రాగానే వారికి ఏదైనా టోఫెన్ చేసి పెట్టడం, హార్లిక్స్ కలిపి ఇవ్వడంలాటి పనులు చేసేవారు. ఏడాది నుండి ఆవిడ యింట్లో ఏపనీ ముట్టుకోవడం మానివేసారు. ప్రతి చిన్న విషయానికీ కోడల్ని తప్పుపట్టడం మనవల్ని

కసరడం వంటివి చేస్తున్నారు. అయితే కొడుకు ఎదుట ఆవిడ నోరు విప్పురు.

పాఠ్యతమ్మగారి ప్రవర్తనలో అంతమార్పు రావడానికి కారణం ఆమె కూతురు సుమిత్ర. సుమిత్ర భర్త ముకుందరావు ఎల్.ఐ.సీలో జాబ్ చేస్తున్నాడు. ఏడాది క్రిందట ట్రాన్స్ ఫర్ ఆవూరు వచ్చేడు. పాఠ్యతమ్మగారికి కూతురంటే వల్లమాలిన ప్రేమ.

“ఏంటమ్మా! నువ్వు మరీ అంత అమాయకంగా వుంటే ఎలాచెప్పు! ఈ వయస్సులో హాయిగా కాలుమీద కాలువేసుకుని కూర్చొని కోడలు చేత సేవలు చేయించుకోవాలి! ఆవిడగారేమో చక్కగా ముస్తాబై టింగురంగీలా ఆఫీసంటూ బయట తిరిగొస్తూంటే నువ్వేమో ఆవిడగారికీ, ఆవిడగారి పిల్లలకీ చాకిరీ చెయ్యడం సిగ్గుగాలేదూ! ఇకనుంచీ నువ్వేపనీ పూనుకొని చెయ్యకు” అని తల్లికి పదే పదే సలహా ఇచ్చింది సుమిత్ర.

కూతురి సలహా చక్కగా అమలు పరిచేరు పాఠ్యతమ్మగారు.

ప్రశాంతి అత్తగారు ఎన్ని అన్నా ఏమీ పట్టించుకోదు. ఆవిడ గురించి భర్తకు ఏనాడూ కంప్లెయింట్ చెయ్యలేదు. అంతేకాదు పిల్లల్నికూడ కంప్లెయింట్ చేసి ఏమీ చెప్పనివ్వదు.

పాఠ్యతమ్మగారికి గులాబి మొక్కలంటే ఇష్టం. వంద రూపాయలిచ్చి నాలుగు హైబ్రీడ్ గులాబి మొక్కలు- తెలుపు, ఎరుపు, పసుపు, నీలం రంగు పువ్వులవి కొని ఆగోలేలు పోర్టికోలో వుంచేరు.

సోనీ బర్త్ డేకి ప్లాస్టిక్ బేటూ, రబ్బర్ బాల్ కొనిచ్చేడు నరేంద్ర. “వాటితో యింట్లో ఆడకూడదని, బయట లాన్ లోనే ఆడుకోవాలి” అని ప్రశాంతి పిల్లలకి చెప్పింది. వారు బయట లాన్ లో ఆడుకోబోతే బంతి పోర్టికోలో వున్న గులాబి మొక్కల గోలేలకు తగలవచ్చు, అందువల్ల అక్కడ ఆడవద్దని కట్టడి చేసేరు పాఠ్యతమ్మగారు. దాంతో పిల్లలు బేటూ, బాల్ గదిలో బీర్యాక్రింద దాచివేసి మరివాటిని ముట్టుకోలేదు.

అయితే ఆరోజు సాయంత్రం మొక్కలకు నీరు పోస్తూ పసుపు రంగు గులాబి మొక్కగోలెం చిట్టి వుండడం చూసేరు పాఠ్యతమ్మగారు. దానిని పిల్లలే పగలకొట్టి వుంటారని వారు స్కూలు నుంచి రాగానే కేకలు వేసి తిట్టి నానా హంగామా చేస్తున్నారు పాఠ్యతమ్మగారు.

ప్రశాంతి యింటికి వచ్చేసరికి పిల్లలిద్దరూ ఆవిడ ఎదుట దోషులులా నిల్చుని వుండడం గమనించి విషయం తెల్సుకుని బట్టలైనా మార్చుకోకుండా వెంటనే బజారుకి వెళ్లి కొత్తగోలెం ఒకటి కొనితెచ్చి మొక్కను మార్చింది. పాతది గోలెం నాసిరకంది అవటంవల్ల నీటికి తడిసి అది విచ్చిపోయిన విషయం అత్తగారికి చూపించేవరకూ ఆవిడ శాంతించలేదు. పిల్లలే పగలగొట్టేరని ఆవిడ

వాదన.

ఆడబడుచు సుమిత్రకు ఇద్దరు కొడుకులు. పెద్దవాడు రాకేష్ ఆరవక్లాస్ చదువుతున్నాడు. రెండోవాడు నరేష్ నాల్గవ తరగతి చదువుతున్నాడు.

పిల్లలిద్దరూ రణపెంకి. వాళ్లకి ఏమాత్రం భయం భక్తిలేవు. వాళ్ల చదువులు అంతంత మాత్రంగానే వున్నాయి. తల్లితండ్రీ వాళ్ల చదువు విషయం ఏమాత్రం పట్టించుకోరు.

రెండు మూడు రోజులకోమారు సుమిత్ర పిల్లల్ని వెంటేసుకుని తల్లి దగ్గరకు వస్తుంది. వాళ్లకి డిఫిన్, భోజనం ప్రశాంతి చేసిపెట్టాలి. పిల్లలు బూత్లకాళ్లతో సోఫాలూ, కుర్చీలూ, పరుపులూ, కార్పెట్ తొక్కి పాడుచేస్తుంటారు. అంతే కాదు అశోక్, సోనీల ఆట వస్తువులూ పెన్నులూ, పెన్సిళ్లూ విరగగట్టి ఆనందిస్తుంటారు. వారిని గిచ్చడం, కొట్టడం వంటి పనులు చేస్తున్నా అటు పాఠ్యతమ్మకాని ఇటు సుమిత్రకాని వాళ్ళని వారించి మందలించరు.

పిల్లలకోసం కోడలు యింట్లో చేసివుంచిన వంట కాలు వెంటనే కూతురు పిల్లల్ని పిలిచి వాటినిన్నీ డిస్ పంచేస్తుంది పాఠ్యతమ్మ. అంతేకాదు, వాళ్లు యింటికి వచ్చేసరికి- ఇంట్లోని పాలు, హార్లిక్స్ కలిపి వాళ్ళకి బలవంతంగా త్రాగిస్తుంది. ప్రశాంతి చాలామార్లు ఆఫీసు నుంచి వచ్చి పిల్లలకు ఇవ్వడానికి పాలులేక బూత్ కి వెళ్లి పాలపేకెట్స్ తెచ్చుకోవలసి వచ్చేది.

కోడలికి చెప్పకుండా యింట్లో ఉండే గ్యాస్ స్పేర్ సిలెండర్ ని కూతురికిచ్చి దానిప్లేస్ లో ఖాళీ సిలెండర్ పెట్టేసి... కోడలికి చెప్పేదికాదు పాఠ్య తమ్మ.

వంటపనికి, ఇంటిపనికి మనిషిని పెట్టుకుంటే ఆ పనిమనిషితో పోట్లాడి కావాలని దానిని పని నుంచి తీసేసేది పాఠ్యతమ్మ. దాంతో పనిమనిషిని పెట్టుకోవడమే మానుకుంది ప్రశాంతి.

సుమిత్ర పిల్లలు అడగగానే వాళ్ళకి ఆడుకునేందుకు క్రీకెట్ బేటూ, బాలు కొనిచ్చింది పాఠ్య తమ్మ. వాళ్లు వాటితో డ్రాయింగ్ రూమ్ లో ఆడుతున్నారు.

తల్లికూతురూ సోఫాలో కూర్చుని హాయిగా కబుర్లు చెప్పుకుంటున్నారు.

“బాబూ! క్రీకెట్ యింట్లో ఆడకూడదు! బయట లాన్ లో ఆడుకోవాలి! లేకుంటే బాల్ టీ.వీకికాని, మనుషులకుగాని తగుల్తుంది” అంది ప్రశాంతి సౌమ్యంగా, ఆఫీసుకు బయలుదేరుతూ.

“పిల్లలు ఎండలో ఎక్కడ ఆడతారు! వాళ్ళేం చిన్నపనిపాపలు కారు. వాళ్లకి జాగ్రత్త తెలుసు! కాస్తేపు ఆడుకున్నంత మాత్రాన ప్రమాదమేం జరిగిపోదు. నువ్వువెళ్లు” అన్నది పాఠ్యతమ్మ. తల్లి

మాటలకి చిరునవ్వు నవ్వింది సుమిత్ర.

ప్రశాంతి యింకేమీ మాట్లాడకుండా చెప్పులు వేసుకుని బయటకు నడిచింది. భర్త తొలిరోజే కేంప్ వెళ్లడంవల్ల ఆటోలో ఆఫీసుకు వెళ్లింది. అంతకు అరగంట ముందే పిల్లలు కాన్వెంట్ కి వెళ్లేరు.

సుమిత్ర కాస్తేపు కూర్చుని తల్లితో కబుర్లుచెప్పి ‘పనివుందని’ యింటికి వెళ్లిపోయింది.

“పిల్లలకి భోజనం పెట్టి తరువాత పంపిస్తా” అన్నది పాఠ్యతమ్మ కూతురితో-

వాళ్లు క్రీకెట్ ఆటకోసం స్కూల్ ఎగ్గట్టారు. మనవల ఆటచూసి మురిసిపోతోంది పాఠ్య తమ్మ.

చిన్నవాడు నరేష్ బలంగా కొట్టిన బంతి నేరుగా వెళ్లి పాఠ్యతమ్మ కుడికంటికి తగిలింది.

ఆ దెబ్బకు ఆవిడ చావుకేక పెట్టి పడిపోయింది. నెత్తురు బొట బొట కారుతోంది. అంతే, పిల్లలిద్దరూ బేటూ బాలు అక్కడే పారేసి వాళ్లంటికి పరుగులంకించుకున్నారు.

పిల్లలిద్దరూ భోజనం చెయ్యకుండా వచ్చినందుకు వాళ్ళని తిట్టింది. అప్పుడు మళ్ళీ వాళ్ళ కోసం వంట చెయ్యాలని విసుక్కుంది. ‘తిండి పెట్టకుండా తరిమివేసిందని’ తల్లిని నిందించింది సుమిత్ర.

సాయంత్రం నాలుగు గంటలకు అశోక్, సోనీ, స్కూల్ నుంచి వచ్చారు. అశోక్ నాయనమ్మ పరిస్థితి చూసేడు. తమ్ముడ్ని యింటి దగ్గర వుండమని, వెళ్లి అటోని పిలుచుకొని వచ్చేడు. ఆవిడను ఆటో డ్రైవర్ సహాయంతో హాస్పిటల్ కి తీసుకొనివెళ్లి అక్కడ నుండి తల్లికి ఫోన్ చేసి చెప్పేడు.

ప్రశాంతి వెంటనే హాస్పిటల్ కి వచ్చి అత్తగారిని చూసింది.

“మేడమ్! మీ అబ్బాయి సకాలంలో ఈవిడను హాస్పిటల్ కి తీసుకొచ్చేడు కనుక సరిపోయింది. ఇంకా లేటయివుంటే కంట్లో క్లాటైన బ్లడ్ వల్ల కన్ను పోయేది” అన్నాడు డాక్టర్, పాఠ్యతమ్మగారి కంటికి కట్టుకడుతూ ప్రశాంతితో.

“అమ్మా ప్రశాంతీ! యిన్నాళ్లూ నాకళ్లకేదో పొరలు కమ్మి

అసలు బంగార మేదో కాకిబంగార మేదో కానుకోలేక పోయినందుకు నను క్షమించు!” అంటూ కళ్లు మూసుకునే గుణిసింది అత్తగారు పాఠ్యతమ్మ-

పెళ్లి+పెళ్లి

అస్కార్ అనే వ్యాపారస్తుడు భారతదేశంలోని ఇద్దరు యువతులను పెళ్లాడాడు. వాళ్లు 18, 19 సం. రాల వయస్సువాళ్లే. అస్కార్ ది షార్ట్. అప్పుడు యువతులకు కల్పాలు ఎక్కువగా చెల్లించవలసి వస్తుందనే భయంతో మనదేశంలోని అమ్మాయిలను అస్కార్ పెళ్లాడాడు. ఒకేసారి ఇద్దరినీ పెళ్లాడేశావు ఏమిటి అంటే, వాళ్లిద్దరూ పెళ్లొట్ల ఒకరి కొకరు తోడుగా ఉంటారని అలా చేశాడు అన్నాడు అస్కార్.

విచిత్రం!

చైనాలో జింగ్ లాంగ్ అనే గ్రామం ఉంది. అప్పుడు జియాంగ్ జైడింగ్ అనే స్త్రీ ఉంది. 10 సం. రాల నుంచి ఆమె ఎటువంటి ఆహారం తినలేకపోతోంది. అయినప్పటికీ ఆమె ఆరోగ్యంగానే ఉంది. నడవగలుగుతోంది. ఇంటిపనులు చక్క పెడుతోంది. ఒకరోజున ఆమెకు వాంతులు ప్రారంభమై, ఏది తిన్నా కక్కసాగింది. చాలారోజులపాటు జ్వరం ఎక్కువగా వచ్చింది. ఎంతోకాలంపాటు ఆమె కేవలం గ్లూకోజ్ ఇంజక్షన్లవల్లే బతికింది. ఆమె బతికి ఉండడం ఓ విచిత్రమైన విషయం అని డాక్టర్లు అన్నారు.

టీవీ సీరియల్

టీవీలో రామాయణం చూసిన అందరూ ఆనందిస్తారు. అయితే రామాయణాన్ని చూసి గుండెనొప్పికి గురైనవారిని గురించి మనం వినలేదుగదా. గుజరాత్ లోని హాల్ లో జిల్లాలో చంద్రపూరా అనే గ్రామంలో గల ఇరువురు మహిళలు రామాయణం సీరియల్ లోని లంకాదహనం చూస్తూ అందులో హనుమంతుడు లంక నగరాన్ని కాల్చడం చూసి గుండెనొప్పికి గురయ్యారు. కొన్నాళ్లకు ఆ ఇరువురిలో ఒకామె మరణించింది.

- కొడమల

